Dokument ten służy wyłącznie do celów dokumentacyjnych i instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego zawartość

►B ►M1 **DECYZJA RADY 2010/450/WPZiB**

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego ◄

(Dz.U. L 211 z 12.8.2010, str. 42)

zmieniona przez:

		Dziennik Urzędowy		
		nr	strona	data
►M1	Decyzja Rady 2011/499/WPZiB z dnia 1 sierpnia 2011 r.	L 206	50	11.8.2011

▼B
▼M1

DECYZJA RADY 2010/450/WPZiB

z dnia 11 sierpnia 2010 r.

w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej w Republice Sudanu i w Republice Sudanu Południowego

▼B

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 28, art. 31 ust. 2 i art. 33,

uwzględniając wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) W dniu 18 lipca 2005 r. Rada przyjęła wspólne działanie 2005/556/WPZiB [1] w sprawie mianowania Specjalnego Przedstawiciela Unii Europejskiej (zwanego dalej „SPUE”) w Sudanie.

(2) Rosalind MARSDEN powinna zostać mianowana SPUE w Sudanie na okres od dnia 1 września 2010 r. do dnia 31 sierpnia 2011 r. Mandat SPUE może jednak wygasnąć wcześniej, jeżeli Rada podejmie taką decyzję na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa (zwanego dalej „WP”) w następstwie wejścia w życie decyzji ustanawiającej Europejską Służbę Działań Zewnętrznych.

(3) SPUE będzie wykonywał swój mandat w sytuacji, która może ulec pogorszeniu i mogłaby zaszkodzić celom wspólnej polityki zagranicznej i bezpieczeństwa określonym w art. 21 Traktatu,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

▼M1

Artykuł 1

Specjalny przedstawiciel Unii Europejskiej

Rosalind MARSDEN zostaje niniejszym mianowana Specjalnym Przedstawicielem Unii Europejskiej („SPUE”) w Republice Sudanu („Sudanie”) i w Republice Sudanu Południowego („Południowym Sudanie”) od dnia 9 lipca 2011 r. do dnia 30 czerwca 2012 r. Mandat SPUE może zostać skrócony, jeżeli Rada tak postanowi na wniosek Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa („WP”).

---

[1] Dz.U. L 188 z 20.7.2005, s. 43.

▼M1

Artykuł 2

Cele polityki

Podstawą mandatu SPUE są cele polityki Unii Europejskiej (zwanej dalej „UE” lub „Unią”) wobec Sudanu i Sudanu Południowego oraz współpraca ze stronami sudańskimi, Unią Afrykańską („UA”), Organizacją Narodów Zjednoczonych („ONZ”) i innymi zainteresowanymi podmiotami krajowymi, regionalnymi i międzynarodowymi w dążeniu do pokojowego współistnienia Sudanu i Sudanu Południowego po wygaśnięciu całościowego porozumienia pokojowego („CPA”) i po ogłoszeniu niepodległości przez Sudan Południowy w dniu 9 lipca 2011 r. Cele polityki Unii to m.in.: aktywnie przyczynianie się do rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji zaistniałej po jego wygaśnięciu i pomoc stronom w realizacji uzgodnień; wspieranie starań o ustabilizowanie niespokojnego regionu wzdłuż granicy między oboma państwami; propagowanie budowy instytucji oraz promowanie stabilności, bezpieczeństwa i rozwoju Sudanu Południowego; wspieranie poszukiwania politycznego rozwiązania konfliktu w Darfurze; propagowanie ładu demokratycznego, przejrzystych zasad odpowiedzialności i poszanowania praw człowieka, w tym współpracy z Międzynarodowym Trybunałem Karnym; utrzymanie aktywnej obecności w Sudanie Wschodnim; a także poprawa dostępu organizacji humanitarnych do całego terytorium zarówno Sudanu, jak i Sudanu Południowego.

Ponadto podstawą mandatu SPUE jest następujący cel polityki Unii: przyczynianie się do łagodzenia i eliminowania niebezpieczeństw zagrażających stabilności Sudanu Południowego i regionu ze strony Lord’s Resistance Army („LRA”).

Artykuł 3

Mandat

1. Aby osiągnąć cele polityki, SPUE otrzymuje mandat, by:

a) utrzymywać kontakt z rządem Sudanu, rządem Sudanu Południowego, sudańskimi i południowosudańskimi partiami politycznymi, darfurskimi ugrupowaniami zbrojnymi, organizacjami obywatelskimi i pozarządowymi i w ten sposób realizować cele polityki Unii;

b) utrzymywać ścisłą współpracę z ONZ, UA, a w szczególności z jej panelem realizacyjnym wysokiego szczebla dla Sudanu („AUHIP”), Ligą Państw Arabskich, Międzynarodowym Organem ds. Rozwoju i innymi wiodącymi regionalnymi i międzynarodowymi podmiotami, w tym ze specjalnym wysłannikiem USA;

c) uczestniczyć w obradach odnośnych gremiów międzynarodowych i publicznych, propagując cele polityki Unii oraz spójność międzynarodowych wysiłków na rzecz Sudanu;

d) wspierać międzynarodowe starania na rzecz kompleksowego, pluralistycznego i trwałego porozumienia pokojowego dla Darfuru, ściśle współpracując z ONZ, UA, rządem Kataru i innymi zainteresowanymi podmiotami międzynarodowymi;

▼M1

e) propagować poszanowanie praw człowieka, i w tym celu utrzymywać regularny kontakt z odpowiednimi organami Sudanu i Sudanu Południowego, Urzędem Prokuratora Międzynarodowego Trybunału Karnego, Urzędem Wysokiego Komisarza ds. Praw Człowieka oraz z działającymi w regionie obserwatorami praw człowieka;

f) przyczyniać się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności „Wytycznych UE w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych" i „Wytycznych UE w sprawie aktów przemocy wobec kobiet i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet", oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji Rady Bezpieczeństwa ONZ (RB ONZ) nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia oraz formułując odnośne zalecenia;

g) aktywnie przyczyniać się do wdrażania kompleksowego podejścia Unii do Sudanu i Sudanu Południowego, które zostało uzgodnione przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 20 czerwca 2011 r.;

h) śledzić i koordynować współdziałanie Unii z wszystkimi zainteresowanymi podmiotami służące łagodzeniu i eliminowaniu niebezpieczeństw zagrażających ludności cywilnej i stabilności Sudanu Południowego oraz regionu ze strony LRA.

2. Aby wykonać swój mandat, SPUE ma między innymi:

a) doradzać i zdawać sprawozdania w kwestii kształtowania stanowiska Unii w gremiach międzynarodowych, aby aktywnie propagować i umacniać konsekwentne podejście polityczne Unii wobec Sudanu i Sudanu Południowego;

b) śledzić wszystkie działania Unii i ściśle współpracować z jej delegaturami w Chartumie i Dżubie oraz z jej delegaturą przy UA w Addis Abebie i przy ONZ w Nowym Jorku;

c) wspierać przemiany polityczne i działania na rzecz rozwiązania wszelkich otwartych kwestii wynikających z CPA oraz z sytuacji po jego wygaśnięciu, pomagać stronom w realizacji uzgodnień oraz wspierać starania służące budowaniu instytucji w Sudanie Południowym;

d) przyczyniać się do wdrażania unijnej polityki w zakresie praw człowieka – w tym wytycznych Unii co do praw człowieka, w szczególności „Wytycznych Unii w sprawie dzieci w konfliktach zbrojnych" i „Wytycznych Unii w sprawie aktów przemocy wobec kobiet" i zwalczania wszelkich form dyskryminacji kobiet, oraz unijnej polityki dotyczącej rezolucji RB ONZ nr 1325 (2000) w sprawie kobiet, pokoju i bezpieczeństwa, m.in. monitorując i relacjonując bieżące wydarzenia; oraz

▼M1

e) nadzorować i relacjonować, czy strony sudańska i południowosudańska przestrzegają odpowiednich rezolucji RB ONZ, w szczególności nr 1556 (2004), 1564 (2004), 1590 (2005), 1591 (2005), 1593 (2005), 1612 (2005), 1663 (2006), 1672 (2006), 1679 (2006), 1769 (2007), 1778 (2007), 1881 (2009), 1882 (2009), 1891 (2009), 1919 (2010).

▼B

Artykuł 4

Wykonywanie mandatu

1. SPUE jest odpowiedzialny za wykonywanie mandatu i działa pod zwierzchnictwem WP.

2. Komitet Polityczny i Bezpieczeństwa (zwany dalej „KPiB”) utrzymuje uprzywilejowane stosunki ze SPUE i jest podstawowym punktem kontaktowym SPUE z Radą. KPiB ukierunkowuje pod względem strategicznym i politycznym działania wykonywane przez SPUE w ramach mandatu, bez uszczerbku dla uprawnień WP.

▼M1

3. SPUE działa w ścisłej koordynacji z Europejską Służbą Działań Zewnętrznych („ESDZ”).

▼B

Artykuł 5

Finansowanie

▼M1

1. Finansową kwotę odniesienia wynoszącą 1 820 000 EUR zwiększa się o 955 000 EUR, by pokryć wydatki związane z mandatem SPUE w okresie od dnia 1 września 2010 r. do dnia 30 czerwca 2012 r.

▼B

2. Wydatkami zarządza się zgodnie z procedurami i zasadami mającymi zastosowanie do budżetu ogólnego Unii.

3. Zarządzanie wydatkami podlega umowie pomiędzy SPUE a Komisją. SPUE jest odpowiedzialny przed Komisją za wszystkie wydatki.

▼M1

Artykuł 6

Powołanie i skład zespołu

1. W granicach swojego mandatu i udostępnionych mu środków finansowych SPUE odpowiada za powołanie swojego zespołu. W zespole tym muszą się znaleźć specjaliści znający konkretne kwestie polityczne objęte mandatem. SPUE niezwłocznie informuje Radę i Komisję o składzie swojego zespołu.

2. Państwa członkowskie, instytucje Unii i ESDZ mogą zaproponować oddelegowanie personelu do pracy ze SPUE. Wynagrodzenie pracowników oddelegowanych przez państwo członkowskie lub instytucję Unii do pracy ze SPUE pokrywa odpowiednio dane państwo członkowskie, dana instytucja Unii lub ESDZ. Eksperci oddelegowani przez państwa członkowskie do instytucji Unii lub do ESDZ mogą również być zatrudniani przy SPUE. Międzynarodowi pracownicy kontraktowi muszą mieć obywatelstwo państwa członkowskiego.

▼M1

3. Cały oddelegowany personel nadal podlega administracyjnie wysyłającemu państwu członkowskiemu, wysyłającej instytucji Unii lub ESDZ; personel ten wypełnia swoje obowiązki i podejmuje działania w interesie mandatu SPUE.

4. Biura SPUE mieszczą się w Brukseli, Chartumie i Dżubie i dysponują koniecznym personelem zapewniającym wsparcie polityczne, administracyjne i logistyczne.

▼B

Artykuł 7

Przywileje i immunitety SPUE i jego personelu

Przywileje, immunitety i dalsze gwarancje niezbędne do skompletowania personelu misji SPUE i jej sprawnego działania ustala się odpowiednio ze stroną przyjmującą lub stronami przyjmującymi. Państwa członkowskie i Komisja zapewniają wszelkie niezbędne w tym celu wsparcie.

▼M1

Artykuł 8

Bezpieczeństwo informacji niejawnych UE

SPUE i członkowie jej zespołu przestrzegają zasad i minimalnych norm bezpieczeństwa ustanowionych decyzją Rady 2011/292/UE z dnia 31 marca 2011 r. w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE ([1]).

▼B

Artykuł 9

Dostęp do informacji i wsparcie logistyczne

1. Państwa członkowskie, Komisja oraz Sekretariat Generalny Rady zapewniają SPUE dostęp do wszelkich stosownych informacji.

2. Delegatura Unii lub państwa członkowskie, zależnie od przypadku, zapewniają wsparcie logistyczne w regionie.

▼M1

Artykuł 10

Bezpieczeństwo

Zgodnie z polityką Unii dotyczącą bezpieczeństwa personelu rozmieszczonego poza terytorium Unii do zadań operacyjnych zgodnie z tytułem V Traktatu, SPUE podejmuje wszelkie racjonalnie wykonalne działania – odpowiednio do swojego mandatu i stanu bezpieczeństwa na terenie jej podlegającym – by zapewnić bezpieczeństwo całemu bezpośrednio podległemu personelowi, a w szczególności:

a) sporządza plan bezpieczeństwa misji obejmujący fizyczne, organizacyjne i proceduralne środki bezpieczeństwa, określający zarządzanie bezpiecznym przemieszczaniem się personelu do obszaru misji i w jego obrębie i reagowanie na zdarzenia związane z naruszaniem bezpieczeństwa oraz zawierający plan awaryjny i plan ewakuacyjny misji;

b) zapewnia objęcie wszystkich członków personelu rozmieszczonych poza terytorium Unii ubezpieczeniem od wysokiego ryzyka odpowiednio do warunków panujących na obszarze misji;

([1]) Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

▼M1

c) zapewnia, aby wszyscy członkowie zespołu, którzy mają być rozmieszczeni poza terytorium Unii, w tym miejscowy personel kontraktowy, odbyli przed przyjazdem lub niezwłocznie po przyjeździe na obszar misji właściwe szkolenie w zakresie bezpieczeństwa, odpowiednio do wskaźników ryzyka obszaru misji;

d) zapewnia wdrażanie wszystkich uzgodnionych zaleceń wydawanych po regularnych ocenach bezpieczeństwa oraz dostarcza Radzie, WP i Komisji pisemnych sprawozdań na temat wdrażania tych zaleceń i na inne tematy związane z bezpieczeństwem przy okazji sprawozdań śródokresowych i sprawozdań z wykonania mandatu.

▼B

Artykuł 11

Sprawozdawczość

1. SPUE regularnie przedstawia WP i KPiB sprawozdania ustne i pisemne. W razie potrzeby SPUE składa również sprawozdania grupom roboczym Rady. Regularne sprawozdania pisemne są rozprowadzane w sieci COREU. Na zalecenie WP lub KPiB, SPUE może składać sprawozdania Radzie do Spraw Zagranicznych.

▼M1

2. SPUE składa regularne sprawozdania Komitetowi Politycznemu i Bezpieczeństwa na temat sytuacji w Sudanie i w Sudanie Południowym.

▼B

Artykuł 12

Koordynacja

1. SPUE wspiera ogólną koordynację polityczną ze strony Unii. Pomaga w zapewnieniu spójnego wykorzystania wszystkich instrumentów Unii w terenie, aby zrealizować cele polityczne Unii. SPUE koordynuje swoje działania z działaniami Komisji, jak również z działaniami innych SPUE działających w regionie. SPUE regularnie przekazuje informacje misjom państw członkowskich i delegaturom Unii.

▼M1

2. SPUE utrzymuje na miejscu ścisły kontakt z szefami delegatur Unii (w tym delegatur w Chartumie, Dżubie, Addis Abebie i Nowym Jorku) i z kierującymi misją szefami z państw członkowskich. Szefowie ci dokładają wszelkich starań, aby wspierać SPUE w wykonywaniu mandatu. SPUE kontaktuje się również z innymi podmiotami międzynarodowymi i regionalnymi obecnymi na miejscu.

Artykuł 13

Przegląd

Wdrażanie niniejszej decyzji i jej spójność z innymi działaniami Unii w regionie są przedmiotem regularnych przeglądów. Do końca stycznia 2012 roku SPUE przedstawi Radzie, WP i Komisji sprawozdanie z postępu prac, a na zakończenie mandatu – szczegółowe sprawozdanie z jego wykonania.

▼B

Artykuł 14

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie w dniu jej przyjęcia.